

V Svetovalni center? Svetovalni center – kaj je to?

UDK 616.891-053.2-08-039.57

THE LJUBLJANA COUNSELLING CENTRE? WHAT IS THAT? ABSTRACT – *The aim of the paper is to acquaint children, adolescents, their parents and others with the various functions of the Ljubljana Counselling Centre for Children, Adolescents and Parents. The author outlines the general work carried out by the Centre, the aims pursued and the kind of problems tackled by the professional staff, as well as the forms of treatment provided and their efficiency. The Centre's staff concern themselves with the improvement of the quality of life by helping parents, teachers, children and young people with their conflicts, doubts, distress and educational problems. The author describes several problems dealt with in the Centre. A folder entitled "Hey, You!" designed for pre-school children, is added.*

IZVLEČEK – *Avtorica seznanja starše, otroke, mladostnike in druge obiskovalce z dejavnostjo Svetovalnega centra za otroke, mladostnike in starše v Ljubljani: kje in kakšna ustanova je to, kakšne težave rešujejo različni strokovnjaki, kaj in kako delajo in kako uspešni so. Strokovnjaki skušajo izboljšati kvaliteto življenja ter pomagati staršem, vzgojiteljem, učiteljem, otrokom in mladostnikom ob zapletih, dvomih, stiskah in vzgojnih prizadevanjih. Opisanih je več primerov različnih težav, na koncu pa je dodana še zloženska Hej, ti!, ki je namenjena osnovnošolskim otrokom.*

Ob prvem stiku s starši, ki pridejo v Svetovalni center, pogosto ugotovimo, da jih je veliko slabo poučenih o vrsti pomoči, ki jim jo lahko dajemo.

Sodelavci Svetovalnega centra že vrsto let objavljamo strokovne prispevke s področja naše preventivne svetovalne in terapevtske dejavnosti v raznih poljudnih in strokovnih revijah ter samostojnih izdajah. Da bi naše delo približali širši javnosti, smo se odločili, da izdamo brošuro, ki bi služila kot neke vrste informator in priložnik tistim staršem, otrokom in mladostnikom, ki so namenjeni v našo ali podobno ustanovo, oziroma bi se vanjo napotili, če bi vedeli, da lahko tam prejmejo pomoč za svoje težave.

Zloženska **Hej, ti!** je namenjena osnovnošolskim otrokom, ki so naši najbolj številni obiskovalci. Pripravila jo je Polonca Kovač, narisal pa Alojz Zorman.

Moja hči hodi v tretji razred osnovne šole. Strašno je nemirna, pri pouku nezbrana, venomer se premika, pri miru ne zdrži niti pet minut. Med poukom klepeta in moti sošolce. Slabih ocen nima, lahko pa bi imela, kot pravi njena tovarišica, ki dela z otroki že dvajset let, boljše. Tovarišica mi je svetovala, naj s hčerko odidemo v Svetovalni center v Ljubljano. Tam bodo poskusili ugotoviti, zakaj ima Nina take težave in če se da kaj pomagati, da se bodo te težave zmanjšale. Danes, ko moram oditi tja, sem v stiski. O Svetovalnem centru ne vem ničesar; kakšna ustanova je to, kaj delajo, bega me tudi to, da ne vem, ali potrebujem napotnico za obisk in kako bom do tja sploh prišla!

Kje je Svetovalni center?

Na obrobju Ljubljane, tam, kjer se mesto začne počasi izgublјati med zelenimi travniki, stoji na zelenici pred novo osnovno šolo Valentina Vodnika dolga nizka stavba, ki jo mimoidoči pogosto zamenjajo z vrtcem. To je Svetovalni center. Če se peljete z mestnim avtobusom št. 7 po Vodnikovi cesti in iztopite pri stari šoli Valentina Vodnika in odidete naravnost proti novi šoli, boste potrebovali do nas komaj nekaj minut. Če pa boste odšli z avtobusom št. 1, ki vozi po Celovski cesti, izstopili pri Avtomontaži, prečkali cesto in odšli med bloki do nove osnovne šole Valentina Vodnika, boste potrebovali do nas slabih pet minut. Naše stavbe vam ne bo težko prepoznati. Vanjo neprestano vstopajo in izstopajo starši, otroci in mladoletniki.

In kaj morate imeti s seboj, ko boste prišli k nam?

S seboj prinesite malo dobre volje, nekaj pripravljenosti za sodelovanje, nič strahu in zdravstveno knjižico. Napatnice, če je nimate, ne potrebujete. Lahko pridete ali pa telefonirate na številko 573 511 katerikoli dan med 7. in 18. uro, v petek pa med 7. in 13. uro. Sprejeli vas bomo in se z vami pogovorili.

Kakšna ustanova je Svetovalni center?

Opisati, zakaj potrebujemo šolo in kaj se v šoli dogaja, ni težko; prav tako je zelo preprosto povedati, kaj je bolnišnica, gledališče ali vrtec. Toda kaj je Svetovalni center?

Mogoče takole! Človek se včasih znajde v takšni stiski, ko običajno prizadevanje in ravnanja odpovedo. Kljub trudu in naporu, postaja lahko stiska vse hujša in poti iz nje vse bolj zapletene.

Življenje je sestavljeno iz množice med seboj prepletajočih se dejavnikov, ki tako ali drugače oblikujejo človekovo življenjsko pot. Usklajevanje zahtev, želja, pričakovanj in možnosti, z zahtevami, željami in možnostmi tistih, s katerimi oblikujemo življenje, je težavna in zahtevna naloga in včasih je kljub naporom ne izpeljemo najbolje. **Včasih se zaplete že pri navidez enostavnih stvareh!**

Mojca je stara tri leta in pol. Do tretjega leta je bila v varstvu pri babici, sedaj pa hodi v vrtec. Vsako jutro, ko jo mama pripelje v vrtec, Mojca kriči, se oklepa matere, noče se preobleči, upira se z rokami in nogami, včasih mamo celo ugrizne. Mojčina mama je zbegana. Kaj narediti? Vzgojiteljica mamo tolaži, da bo to minilo in da se tudi drugi otroci težje privajajo na vrtec, vendar se materi dozdeva, da je Mojčin upor vseeno prehud.

Tomaz hodi že drugo leto v prvi razred, pa še ne pozna vseh črk. Računa komaj do pet, prebere samo svoje ime. Ko pride mati iz službe domov, se vsede k Tomažu in se ure in ure uči z njim. Tomaz se ji smili, nima več časa za igro, nesrečen postaja, noče več v šolo. Mama počasi spoznava, da bi bilo za Tomaža veliko boljše, če bi hodil v šolo s prilagojenim programom. Materi je šolska psihologinja že prejšnje šolsko leto predlagala prešolanje, vendar se z možem nista mogla odločiti.

Jože zamenjuje črke, nikoli ničesar prav ne prebere, sploh pa ne za seboj. Matematika mu ne dela težav, zaplete pa se pri slovenščini in pri spoznavanju narave

in družbe. Hodi v tretji razred, pa je še vedno nesamostojen pri šolskem delu. Nikoli ne ve, kaj ima za nalogo, zvezki so popackani in pomečkani. Šolske potrebščine kar zmeče v torbico, polovico pa jih pozabi doma. V šoli je nemiren, venomer klepeta, moti sebe in sošolce. Tovarišica mamó opozarja, da bo potrebno za fanta nekaj narediti.

Alenka je stara enajst let in še vedno moči posteljo. Mehur in ledvice ima zdrava. Jutro za jutrom se zbudi v mokri postelji. Starši so že na robu obupa. Posteljnina je od nenehnega pranja postala tanka, jogi je uničen. Alenke si ne upajo pustiti na taborjenje, ne v šolo v naravi, saj ni dneva, ko bi bila suha.

Tatjana je sicer bistra deklica, ampak pri pouku ima hude težave, zlasti pri matematiki. Poštevanka ji ne gre, le stežka odšteva in sešteva, moti se, zamenjuje števila. V prvem razredu je bila prav dobra, v drugem pa je imala matematiko tri. Letos, v tretjem razredu jo ima komaj dve. Drugače je spretna, lepo riše, pripravna je za vsako delo. Zadnje čase jo komaj pripravijo do 9^h v šolo. Vsako jutro si izmišlja kaj drugega. Nekaj časa jo je bolela glava, potem trebuh, celo bruhalo je pred poukom. Šolski zdravnik ni ugotovil ničesar. Dekličine težave se še nadaljujejo, starša sta obupana. S starejšim sinom, odličnjakom ni bilo nikoli težav, s Tatjano pa ne pridejo nikamor.

Uroš je v petem razredu. Do četrtega razreda je še kar šlo. Posebnih težav ni bilo nikoli. Letos pa je močno popustil. Skoraj pri vseh predmetih je nezadosten. Postal je nemiren in raztresen, pozablja naloge, v šolo ne prinaša šolskih potrebščin. Namesto da bi odšel iz šole naravnost domov, se potepa in prihaja domov šele proti večeru. Pred nekaj meseci se je oče odselil, starša se ločujeta. In Uroša je to močno prizadelo.

Barbara je bila izjemno živahna že kot dojenček. Shodila je z desetimi meseci. Oblezla in preplezala je vse, kar je bilo v njenem dosegu. Glavo je imela vedno polno bušk. Nikoli ni znala na nič počakati. Če zaželeno reči ni dobila, se je tako drla, da je spravila na noge vso družino. V vrtcu je bila najbolj živ in pretepaški paglavec in tovarišice so ji bile le stežka kos.

Še vedno je v drugem razredu. Še vedno je strašno živa, vstaja med poukom, na stolu ne zdrži niti pet minut, moti okolico, klepeta; med odmorom se pretepa s fanti. Tovarišice včasih kot da ne sliši, neprestano se vrti na stolu, vpada ji v besedo, še vedno jo tika in moti pouk z neprimernimi pripombami. Z učenjem nima težav, celo če je najbolj nemirna, ve, kaj tovarišica razlaga, kljub vsemu pa se mati boji, kaj bo, ko bo snovi več in kaj bi bilo, če ne bi bila Barbarina tovarišica tako potrpežljiva in razumevajoča.

Letos bom končala drugi letnik... S šolo nimam posebnih težav, imam pa jih s starši. Dan za dnem se prepiramo. Oče in mati sta zelo starokopitna, nikamor me ne pustita. Mislita, da za vsakim vogalom preži name sto nevarnosti. Moti ju moja frizura, ne preneseta, da si hočem kupovati oblačilo po svojem okusu. Mati mi vedno znova s sten potrga plakate. Pravi, da so neokusni, kičasti. Kadar hočem poslušati glasbo, že pritečeta v mojo sobo in vpijeta: »Zapri gramofon! Kdo pa misliš, da bo prenašal to vpitje in razbijanje!« Zvečer ne smem nikamor. Ne pustita me v kino, kaj

šele v disko. Človek bi znorel. Ne vem, kako naj pojasnim staršem, da si ne morem želeti enakih stvari, kot si jih želita onadva, da jaz pač ne morem sprejeti njenega načina življenja. Rada bi, da bi razumela, da nisem pokvarjena, če hočem živeti tako, kot živijo moji sovrstniki. Samo drugačna sem od njih, ki sta bila mlada že davno tega in sta že pozabila, kako izgleda življenje, ko si najstnik.

Taki in podobni dogodki so sestavni del vsakdana mnogih staršev in njihovih otrok. Pogosto se stiske in težave kopičijo in velikokrat se omilijo in odpravijo še s strokovno pomočjo.

Svetovalni center, vzgojna posvetovalnica, mentalnohigienski dispanzer, posvetovalnica za starše in otroke, vse to so ustanove, kjer psihologi, pedagogi, defektologi, socialni delavci in zdravniki pomagajo staršem in vzgojiteljem reševati zapletenejša vprašanja, dvome in strahove, na katere naletijo pri vzgoji otrok.

S kakšnimi težavami se srečujemo v Svetovalnem centru?

V Svetovalnem centru in podobnih ustanovah se srečujemo z vrsto težav, ki jih ima veliko staršev, otrok in mladostnikov, vendar pa jih ti zaradi spleta okoliščin ne morejo ali ne znajo razrešiti sami.

Nekateri otroci kažejo vrsto posebnosti in odklonov v razvoju. Zlasti v prvih letih življenja **so odstopanja v osvajanju razvojnih nalog**, kot so hoja, govor, navajanje na čistočo, ročna spretnost, pogosta in običajna. Navadno so ti majhni otroci, s katerimi pridejo starši v našo ustanovo, normalno duševno razviti, le potek in osvajanje razvojnih nalog ni usklajeno. Starše zanima, kakšno težo in pomen imajo posamezne kasnitve v razvoju in ali bodo vplivale na nadaljnji razvoj.

Ko vstopa otrok v šolo, ki je poleg doma tisti prostor, kjer otrok preživi največ svojega aktivnega dela dneva, se zanj odpre nov svet. Šola postavi pred otroka vrsto zahtev, ki jim včasih ni kos. Otrok mora postati samostojen, biti mora učno uspešen, navaditi se mora na nov red, naučiti se mora sodelovati, sistemizirati svoje delo. Kako bo otrok zmožal zadostiti vsem tem zahtevam, je odvisno od vrste dejavnikov: hitrost razvoja ni enaka pri vseh otrocih, vsi otroci niso enako bistri, eni imajo več energije kot drugi, dedne zasnove niso niti pri dveh otrocih enake, prav tako so otroci deležni različnih psiholoških vplivov, ki prihajajo iz okolja! Če otrok zaradi kateregakoli razloga ne more zadostiti zahtevam, ki so mu postavljene, če so obremenitve in pritiski prehudi, se lahko pojavijo take težave, da jih je treba obravnavati v ustrezni strokovni ustanovi.

V Svetovalnem centru se pogosto srečujemo z učno manj uspešnimi otroki. Vzrok njihovim težavam so lahko specifične okrnjenosti posameznih funkcij ob sicer dobrih intelektualnih sposobnostih. Specifične okrnjenosti se pri nekaterih otrocih kažejo kot težave pri pisanju. Pišejo počasi in okorno, zamenjujejo, izpuščajo ali združujejo črke v besedah, ali pa se težko naučijo brati, dolgo časa zlogujejo in spuščajo črke, ali pa zmaličijo prebrane besede. Nekateri otroci imajo lahko okrnjeno sposobnost uporabljanja matematičnih simbolov. Ne morejo si predstavljati količin in težka osvojijo računske operacije.

Učitelji povedo, da je v vsakem razredu nekaj otrok, ki so izredno nemirni, težko se zberejo, so nepredvidljivi. Z nemirnostjo in opazkami ter klepetanjem motijo sebe, sošolce in učitelje. Za veliko otrok, pravijo učitelji, da so bistri in da zmorejo več, kot pa pokažejo.

Zaradi neugodnega spleta okoliščin in medsebojnega vpliva najrazličnejših dejavnikov se lahko pri otroku pojavijo čustvene ali vedenjske težave, ki močno vzburkajo otroka, dom in šolo. To, da je otrok preobčutljiv, hudo žalosten, nesrečen in neobičajno prestrašen ali pa da začne krasti, lagati, se potepati, begati od doma, da postane agresiven ali razdiralen, je alarm, ki kaže, da se z njim nekaj dogaja in je potreben pomoči. Zakaj se take težave pojavijo, je težko reči. Včasih gre za narušene družinske odnose, včasih za neugoden sklop temperamentnih značilnosti ali podedovanih lastnosti ali pa za neskladnost med otrokovim temperamentom in njegovimi sposobnostmi na eni strani ter pričakovanji, zahtevami, normami in načinom življenja staršev na drugi .

Ko začenja otrok dolgo pot, ki vodi iz sveta otroštva v svet odraslih, naletijo vsi, otrok in starši na vrsto pasti in čeri, ki jih je treba prebroditi.

V Svetovalnem centru pogosto srečujemo starše, ki so ob otroku, mladostniku v svoji starševski vlogi nenadoma vznemirjeni in začnejo dvomiti v pravilnost svojih vzgojnih prizadevanj. Zaradi razvojnih posebnosti, telesnih in duševnih sprememb, ki so značilne za obdobje mladostništva, se lahko mladi in tisti, ki živijo in delajo z njimi, zapletejo v mrežo stisk, napetosti in konfliktov, ki jih včasih brez pomoči strokovnjaka težko razpletejo.

Kaj in kako delamo v Svetovalnem centru?

Najprej moramo ugotoviti, za kakšno težavo sploh gre! Ko to skupaj s starši, otrokom ali mladostikom odkrijemo, poskusimo razvozljati, od kod težava izvira in kaj povzroča, da traja. To ugotovimo s poglobljenimi pogovori in testnimi preizkusi, v nekaterih primerih tudi na podlagi zdravniških pregledov. Otrok ni otok sam zase, temveč je povezan z neštetimi vezmi z drugimi ljudmi v neločljivo celoto. Ni dovolj, da bi ugotavljali, kako in kaj je z otrokom. Pritegniti moramo starše, vrtec, šolo, kajti vsi, ki živijo z otrokom, s svojimi vplivi sooblikujejo otrokovo doživljanje, ravnanje in vedenje. In prav zato je izredno pomembno, da zberemo vse te drobce, ki nam šele potem, ko so zloženi, dajo pravo podobo otrokovih težav, njenega nastanka in kaj težavo »napaja«, da vztraja še naprej. Ko je mozaik končan, moramo skupaj z vsemi, ki živijo in delajo z otrokom, načrtovati pot, kako bomo zaježili, odpravili ali omilili težave.

Kako uspešni smo?

Kako uspešni smo pri naših poskusih narediti človekovo življenje bolj srečno, je težko reči. Že dejstvo, da se za otroka, ki živi v strahu, napetosti, pritiskih in velikih zahtevah, vsaj malo odpro vrata v bolj razumevajoč, strpnejši, bolj ljubeč in srečnejši svet, nam, ki delamo z otroki, veliko pomeni. Vsi, ki delamo v Svetovalnem centru, se zavedamo, da z individualnim delom zajamemo premalo tistih, ki bi jim bila pomoč potrebna in koristna. Že vrsto let skušamo z raznimi skupinskimi oblikami dela v ustanovi ali zunaj nje, s predavanji, namenjenimi staršem in svetovalnim službam ter učiteljem, s čedalje bolj razširjeno mrežo prostovoljnih sodelavcev, ki hodijo na domove otrok ter s publicistično dejavnostjo, naše delo približati čim širšemu krogu tistih, ki naše znanje in izkušnje lahko koristno uporabijo. **Vsa naša prizadevanja skušajo izboljšati kvaliteto življenja ter pomagati staršem, vzgojiteljem, otrokom in mladostnikom ob zapletih, dvomih, stiskah in vzgojnih prizadevanjih.**

Hej, ti!

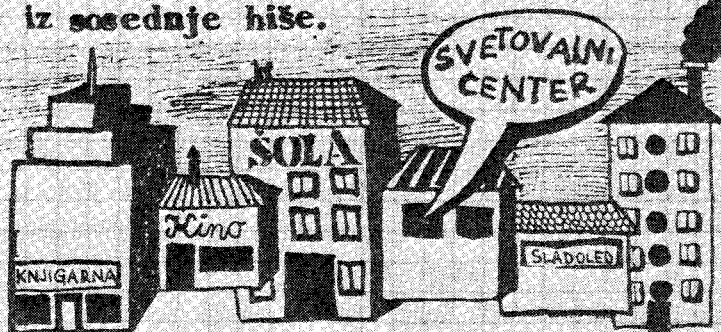
Pozdravljen v naši hiši, ki ji je ime
SVETOVALNI CENTER.

Zakaj svetovalni?

Zato, ker tu lahko dobiš dober nasvet
(ki ga upoštevaš ali pa ne - kakor se ti
bo zdelo prav). Na sploh pa ni človeka,
ki ne bi kdaj potreboval dobrega nasveta.

Zakaj center?

Center pomeni središče in mi smo
središče za več krajev. K nam torej
lahko prideš tudi od daleč, ne samo
iz sosednje hiše.

Pranzaprav ti prvič sploh ni treba
priti, ampak samo zavrtiš telefon -
številko 574 691 ali 573 511. Glasu v
telefonu poveš, ~~poveš~~ da bi rad na
obisk in koliko si star, glas v telefonu
pa ti bo povedal, kateri dan in katero
uro lahko prideš pa v katero sobo in
h kateremu strokovnjaku. No, in potem
- ko boš res prišel v hišo, boš najprej
- naletel na stekleno okence, za njim
pa sedi glas iz telefona, ki zdaj ni več
samo glas, ampak cela tovarišica.

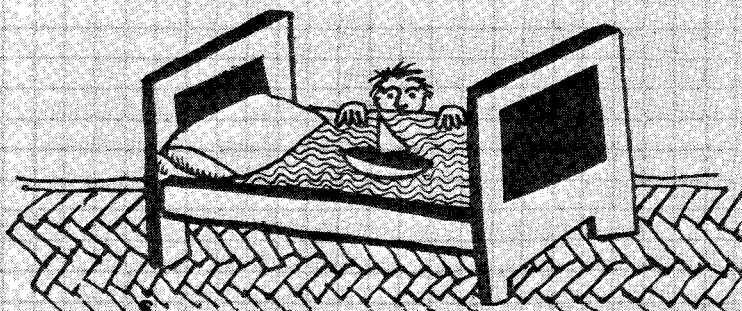
Pokazala ti bo, kje so tista vrata, ti pa greš, potekaš in vrata se ti odpro. Če se slučajno ne bi, pa to poveš tovarišici za okencem in ona ti bo pomagala. Tudi za prihodnjč te bo ona naročila, ti napisala potrdilo za potne stroške, če ga slučajno potrebuješ ali pa opravičilo za šolo in podobne fine stvari. d b

(POZOR! Če nimaš telefona ali pa če si bolj plašne sorte, te lahko naroči kdo drug, na primer psiholog na šoli.)

Kdo dela v svetovalnem centru ?

Prvi so: PSIHOLOGI

Teh je največ. Vsi psihologi po ursti so študirali psihologijo, to se pravi znanost o zakonih duševnega življenja, zato vedo marsikaj. Psihologi vedo na primer, da je večino ljudi kdaj strah, da imajo mnogi tremo, da kup otrok grize nohte, da kup ljudi kdaj kakšno reč ukrade in da se cela vojska otrok kdaj polola in pokaka v hlačke in podobne reči.

Da o šolskih težavah - oh, oh, oh - sploh ne govorimo. Prava reč, boste rekli, vse to vemo tudi mi. Ampak psiholog ni

zadovoljen samo s tem, da pravi 'aha, takole je', on si razbija glavo tudi s tem, **ZAKAJ** se kakšna reč dogaja in zato bo znal tudi svetovati. Se spominja zgodbe o vrani, ki je našla kos sira? Trdno ga je tiščala v kljunu, potem pa je prišla mimo lisica in zaskomlnalo jo je po siru. Vrana pa je še bolj trdno tiščala kljun in prav je imela. Lisica, ta zvijonka, pa se je pričela vrani prilizovati, češ da vsi govorijo, kako prekrasno vrana poje in da bi ona naduse rada slišala njen glas. Konec je znan, vrana je nasedla prilizovanju in zapela, sir pa je padel na tla in tako dalje. Če bi takrat tičal pod grmom kakšen psiholog, bi takoj vedel, zakaj se lisica prilizuje in bi dal vrani psihološki nasvet: Drži kljun!

Tako je to s psihologi. Sicer so pa čisto navadni ljudje ime jim je **Janez**, če so psihologinje pa **Anica** ali **Vida**, **Nataša** ali pa **Lidija** ali pa **Vera**. Vsak psiholog ti bo povedal, kako mu je ime, in kaj je že slišal o tebi.

V svetovalnem centru delajo tudi

SPECIALNI PEDAGOGI

To so zelo uporabni ljudje. Kot veš, je pedagog človek, ki se ukvarja z vzgojo in poukom mladine, specialen pa pomeni,

da je prav posebne vrste. In to je čisto res. Specialni pedagogi znajo celo vrsto uporabnih trikov: kako se najhitreje in najlepše piše z levo roko (levičarji, pozor!), kako si zapomniš, kam gleda trebušček pri črki b in kam pri črki d, kako se najlaže bere, kako se najlepše piše, kako se najhitreje zapomni. In vse to so te pripravljene naučiti, seveda, če boš imel potrpljenje. Zaj brez muje se še čveleč ne obuje, pravi star slovenski pregevor. In specialni pedagog tudi.

V Svetovalnem centru dela tudi ZDRAVNIK, ki je ponavadi zdravnica. Tam si lahko skupaj s svojo mamo in časa je dovolj, da poveš zdravnici, kje te čveleč žuli. Ali pa če imaš kakšno drugo nadlogo. Pregled ni čisto tak, kot je navadno pri zdravniku, bolj je podoben kakšni lahki telovadbi. Malo tancas in malo ploskaš in malo zapiraš dlani in oči in tako. In do nagca sleči se ti tudi ni treba. Včasih te ta zdravnica pošlje še h kakšnemu drugemu zdravniku, da ugotovi, če dobro vidiš ali pa slišiš, včasih ti zapiše kakšne take tablete, da laže sediš pri miru ali pa da se slučajno ne polataš več v posteljo. In take stvari. Eno je pa čisto gotovo: pri tem pregledu te ne bo nič bolelo.

Če imaš težave pri govoru, ti bo pomagal logoped.

Če boš obiskal psihologa, se boš pomenil z njim v njegovi sobi, kjer bosta sama. Kar mu boš povedal, bo psiholog obdržal zase ali pa povedal naprej samo s tvojim dovoljenjem, ker je tvoj ZAVEZNIK. Zmenila se bosta, kdaj ga boš spet obiskal in sploh vse.

Tudi specialni pedagogi imajo svoje sobe, vanje pa so kot ^{KAKŠNI} hrčki naučili vseh vrst silničnikov in flomastrov, pa tudi kock in sestavljanek in knjig. Kot rečeno, pri specialnem pedagogu se boš moral kar truditi, zato se bosta pa v pauzi žogala z baloni.

V Suctovalnem centru dela tudi

SOCIALNA DELAVKA. Pri njej se oglasi, če si želiš prijatelja, ki bi ti pomagal pri pisanju ali računanju ali pa šel s tabo v kino, v Tivoli, na Golovec. Takle prijatelj je malo starejši od tebe, osemletko je že končal, reče se mu pa prostovoljni delavec. Prostovoljni zato, ker ga nihče ne sili, da mora tebi pomagati in nič ga ni treba plačati. Tudi če želiš postati tabornik, se oglasi pri socialni delavki.

Tu je seveda še KNJIŽNICA in v njej dela knjižničar. Ta ti bo posodil knjigo in ti povedal tudi kakšno ^{Povest.}

Tako. To je zdaj naša hiša in to smo mi. Kdo si pa ti?

SVETOVALNI CENTER ZA OTROKE, MLADOSTNIKE IN STARŠE

Ljubljana, Gotska 18

Uradne ure: vsak dan
od 7^h do 19^h, petek do 14^h
telefon 574-691 ali 573-511

